

Luciano Longo - Emlék Kézművesség és Természet

A csendélet a késő reneszánszban már önálló műfaj, ám csak a protestáns Észak-Európában definiálták egyértelműen mint *Still Leben*, vagy *nature immobile*, illetve a katolikus Földközi-tengeri térségben *natura morte*-nek nevezték. Már az elnevezésben is rejlik a műfaj sorsa, mely állandó harcot folytatott „alacsony besorolása” miatt. A XVII. században azonban javul a műfaj helyzete, hiszen sok nagy művész foglalkozik csendélettel, pl. Caravaggio. Remekművek keletkeznek, melyek a művészettörténet mérföldköveivé válnak.

Luciano Longo művészete poétikáját a csendéletre koncentrálja, ami által nyilvánvalóvá válik a részletek iránti szeretete. A csendélet, mint műfaj, a festészet speciális kifejezési módja, bölcs és öreg, mely mindenfajta változás és fejlődés ellenére hosszú ideje megőrizte tökéletesességét, és komplexitását. Longo művei a festészet tipikus lassúságát demonstrálják, nemcsak az olajfestmények mindig azonos technikája, hanem elsősorban a részletek iránti szeretet által, mely a festőt régi korok nagy mestereivel állítja egy sorba. Ezt a lassúságot elvárja a képet néző közönségtől is és lebilincseli oly módon, hogy pillantása nemcsak átsiklik a képen, hanem figyelmesen pásztázza is azt.

Longo elgondolkozik az idő múlandóságán s ez által az élet értelmén is. Foglalkoztatja a *vanitas*, kedvenc témája, mely egyben tisztelgés az *archeológia*, ill. hazája, Luciana (Basilicata) előtt. A természet, az inspiráció kiapadhatatlan formája, nála tökéletes metaforává válik. A virágokat szépségük teljében levágják, hogy egy vázában újra összeálljanak, immár élettelenül. A gyümölcsöket éretten szedik le, de szépségüket sokszor rovarok semmisítik meg. Emellett más szimbólumok, jelek, és témák is megjelennek, melyek mind a néző interpretációjára várnak, a reneszánsz legjobb tradíciójához hűen. Lírai érzések, melyek Longo képeit jellemzik, egész karrierjét végig kísérik. Ám néha elhagyja korábbi évei tematikailag elegáns, szinte barokk hatású jeleneteit, hogy a jelenkor kompozíciós szintéziséhez elérkezhesen. Ami megmarad, az az elgondolkoztató művészet iránti vágya, a tárgyakkal játszó fény gondos elemzése és a perspektíva optikai elveinek analízise.

Festészete nűánszokban és intenzitásban gazdag.

Fiorella Fiore, kurátor